

ЮНАК

г р у д е н ь ♦ d e c e m b e r

1981

ПРИГАДКА ЩОДО ПЕРЕДПЛАТ ПЛАСТОВИХ ЖУРНАЛІВ

ПРИГАДУЄМО УСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИКАМ, що згідно з постановою, прийнятою на VII-их і potwierдженою на VIII-их ЗБОРАХ КУПО, поодинокі КПСтаршини відповідають за конторичне переслання точних адрес і за збирання передплат за пластові журнали від свого членства.

Усі члени пластових станиць зобов'язані влатити передплати у своїх станицях до кінця лютого кожного року. Станичні референти пластових журналів пересилають зібрані влати на початку березня до своєї КПСтаршини, а КПСтаршини до 15 березня зобов'язані влатити загальну суму, відповідно до числа передплатників, яких вони подали на пересланих списках.

Цю нову систему збирання передплат впроваджено з думкою, щоб КПСтаршини мали евіденцію передплатників зі свого терену, а теж, щоб зменшити адміністративні кошти й виеліминувати хронічних довжників.

ПОДБАЙМО УСІ ПРО СВОЄЧАСНЕ ВИКОНАННЯ ЦІЄЇ ПОСТАНОВИ, БО ДО ЦЬОГО ЗОБОВ'ЯЗАЛИСЬ У НАШОМУ ІМЕНІ УПОВНОВАЖЕНІ НАМИ ДЕЛЕГАТИ НА ЗБОРАХ КУПО.

Пластуни-самітники повинні пересилати належності за журнали до КПС, а нечлени Пласту вплачують передплати прямо до адміністрації.

Згідно з вищезгаданою постановою адміністрація має доручення **здержати висилку журналів** ТИМ, ЩО В НАЗНАЧЕНОМУ РЕЧЕНЦІ НЕ ВПЛАТЯТЬ ПЕРЕДПЛАТ.

ПРОСИМО УСІХ ДОКЛАСТИ СТАРАНЬ, ЩОБ ТОЧНИМ ВПЛАЧЕННЯМ ПЕРЕДПЛАТ І ДАТКАМИ НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД СКРІПИТИ ФІНАНСОВУ БАЗУ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПЛАСТОВОГО ВИДАВНИЦТВА

УВАГА! УВАГА!

Усіх тих, що надсилають до "Юнака", "Готуйсь" і "Пл. Шлях" будьякі інформації та світлини чи дописи, дуже просимо подати повне ім'я та прізвище особи, що до неї стосується дана інформація, курінну приналежність, місце замешкання, дату, коли дана подія заіснувала тощо. Світлини просимо завжди підписати на звороті чи іншим способом зазначити до кого і чого вона відноситься.

Посилаючи світлини для поміщення, вибирайте чорно-білі та ті з кольорових, які мають чіткі контрасти.
Редакція

ПОМОЖІТЬ НАМ зробити "добре діло" і перешліть дарункову передплату

для зразкових, але незаможних юнаків та юначок, особливо з європейських та південно-американських країн. Вони бажали б дістати та читати «Юнака», але самі не можуть собі його передплатити.

Адміністрація

ПЛАСТОВА КРЕДИТИВКА в Торонті

на корисних умовах

- дає **ПОЗИКИ** та
- **приймає ОЩАДНОСТІ.**
- Пластова Кредитівка міститься у Пластовому Домі в Торонті.
- **Урядові години:**
вівторок і четвер 7-9 вечора,
субота 2-4 по пол.

Plast (Toronto) Credit Union Ltd.,
2199 Bloor St. West, Toronto 21, Ont.
Phone: 769-9998

Пластуни і Пластунки в Торонті!
**СКЛАДАЙТЕ
СВОЇ ОЩАДНОСТІ
у Пластовій Кредитівці!**

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА "ЮНАКА" ВІД 1 СІЧНЯ 1981 р.:

КАНАДА — \$15.00, УСІ ІНШІ КРАЇНИ —
15.00 американських доларів.

Ціна одного прим. — \$1.50.

YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada Tel.: (416) 769-7855

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ YUNAK MAGAZINE 2199 Bloor St. West, Toronto, Ont. **M6S 1N2**, Canada
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Avenue, Babylon, N. Y. 11702, U.S.A.

SECOND CLASS REGISTRATION NUMBER 2185

"Юнак" — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця крім липня і серпня.
Видає Головна Пластова Булава.

Редагує колегія
Головний редактор:
пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:
ст. пл. Роман Ващук
пл. розв. Андрій Винницький
пл. сен. Тоня Горохович
ст. пл. Олесь Кузишин
гетьман. сноб Всеволод Онишневич
пл. сен. Олександра Юзенів
пл. сен. Дора Горбачевська
пл. сен. Юрій Данилів

ЗМІСТ

2	Гутірна з Юними Друзями	Подруга Гребля
3	Култ Св. Миколая в українському народі	**
4	Ой хто, хто Миколая любить (пісня)	
	Сонце є високо...	О. Барановська
5	У пам'ять доброго друга "Юнака"	О. Кузьмович
6	Гості здалена	Б. Середа
9	Опера "Купало" в Едмонтоні	**
10	Листопадове свято в Мелборні	В. Федевич
12	Урядове оголошення	
13	Пише журналіст Кіт Мурлика	Л. Ю.
14	Їдемо на Союзівку	Подруга Слава
15	Нові платівки	Олесь Кузишин
17	Пластуннам на вушко	**
18	Колядуємо	**
19	Хроніка	**
23	Список датків на пресфонд, Замість квітів на могили	

● На обкладинці: Вечір "Юнака" в Мелборні. Читає Катя Сліпечка; від ліва: Х. Кметь, Г. Кметь, О. Савчан, Х. Кандибко, О. Попович, Б. Художник, І. Дроздовська, Д. Федевич, М. Павлишин.

● Ілюстратори цього числа: Ю. Г., сен. Д. Даревич.

● Усі редакційні матеріали слід слати на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право виправляти мову, як теж скорочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами юнацького віку читачів.

ЮНАК

ГРУДЕНЬ 1981
Ч. 12 (217) РІК XIX

Інтернаціональне стандартно-серійне число,
0044-1384

ЄДНІСТЬ І БРАТЕРСТВО — ГАСЛО У ПЛАСТІ НА 1981-1983 РОКИ

Вірний приятель — то найбільший скарб.
(З народної мудрости)

Дорогі Подруги і Друзі!

Цьогорічний травень ГПБулава проголосила була місяцем пластової єдності. Тож у травні мали відбутися ватри з тематикою плекання єдності, дружби в Пласті, а окремі пластуни, гуртки, рої, курені, гнізда мали відновити або почати листування з подругами й друзями, що живуть в інших містах та країнах. ГПБулава заохочувала їх обмінятися хроніками, знімками й магнітофонними стрічками з розповідями про пластування, бо це саме і є одним із засобів плекання єдності та дружби.

Сподіваємося, що багато з Вас почали вже, або зачнуть листування й контакти з ровесниками з інших міст чи країн. Мені відомо, що учасники крайових таборів в Канаді листують між собою.

Та ГПБулава заохочувала Вас до листування й дружби з окремими пластунами й пластовими частинами, які живуть в інших країнах, з якими нема нагод для зустрічей. Бо знайомство, приязнь поміж членством Пласту дуже важливі для плекання єдності й пластового стилю життя, а з тим при обміні досвідом у праці народжується багато нових творчих ідей — цікаві сходи, імпрези, доповіді, конкурси, ватри, вишколи, наради тощо. З тими щораз творчими й новими ідеями ми йдемо вперед.

Потреба єдності в нашому народі зокрема важлива, бо ми розкинені по різних країнах, живемо в різних кліматах, державних устроях, культурах і це загрожує нам асиміляцією до тих різних культур. Буває, що навіть кровно споріднені люди, брати, сестри й інші родичі стають чужими, живучи довго без контактів.

Як такі контакти плекати?

1) Запишіть на магнітофонній стрічці Ваші цікаві сходи, гутірку, курінну імпрезу, розповідь про перебування в Україні, в Європі чи в якійсь іншій цікавій країні, місцевості, Вашу зустріч з українцями в ній та перешліть пластовому осередкові в іншій країні. Як було б цікаво нам всім, поза Австралією,

послухати виступів молодих авторів з читанням своїх творів на вечорах молоді творчості, мати змогу послухати перебіг "Вечорів Юнака" в Нью-Йорку, Мелборні, Торонті чи Вашингтоні. Ми б тоді стали учасниками тих вечорів і виступів. Могли б скористати з досвіду, мати заохоту піти тими ж слідами, тобто було б єднання між нами.

2) А обмінюватися можна й прозірками, платівками, навіть фільмами із свого життя. Є у нас Олеся Кузишини, Дані Бойко, які є творцями платівок. Пішліть їх з нагоди Свята Миколая в дарунку в Німеччину, Австралію, Великобританію.

3) Коли читаєте вартісну книжку й подобаються Вам у ній вислови, думки про якусь поведінку героя, про подію, виписуйте їх і пішліть подругам і друзям в іншій країні чи місті разом з своєю оцінкою книжки. Заохотіть їх прочитати цю книжку й переслати свої враження Вам про неї. Це успішний засіб пізнати духовний світ товаришів, це дає ідейну основу для дружби, а одночасно зароджується у такому контакті єдність морально-інтелектуального розвитку, єднотність, тяжіння до однакового духового життя.

Що дає дружба?

Приятелювання вимагає жертви — хоч би такої малої, щоб знайти час і охоту написати листа, записати на стрічку матеріал, підготувати згаданий вгорі подарунок з платівки, фільму, прозірок тощо. Дружба корисна, бо вона сприяє добрим прикметам характеру. Маючи друзів, стаємо ласкавими, чемними, уважливими до інших, справедливими, лояльними й вірними. А це великі вартості. Чемність, наприклад, коли вона входить у норми нашої поведінки, дає багато приємних почувань. Чемних людей люблять, уважають, бо це зовнішній вияв культури. В дружбі треба давати, тому вона є школою любові до ближніх, спонукає до боротьби з егоїзмом.

Плекання дружби в ранньому віці — це підготовка до дорослого життя. Діти, які згідливо співжили в родині, маючи добрий приклад від батьків, будуть добрими приятелями в подружжі, добрими дітьми для батьків, внуками для бабусь і дідусів, бо вони засвоїли звичку дбати про інших, піклуватися ними.

У Свято Миколая дбаймо про вияви дружби не так матеріальними подарунками, але виявами уваги, охотою допомогти комусь, вірністю, ласкавістю. Для цього багато нагод дає співжиття.

Скоб! Подруга Гребля

Культ Св. Миколая в україн- ському народі

Найпопулярніші народні святі в Україні — це св. Юрій і св. о. Миколай-Чудотворець. Оба святі напів-історичні, напів-легендарні постаті. Саме ця легендарність робить їх такими близькими й дорогими українській людині, обдарованій наївною вірою й буйною поетичною уявою.

Легенди, що створилися кругом постаті св. Миколая, мають подвійне походження: одні постали в країнах, де народився, жив і діяв св. Миколай. Вони ранішого походження й поширилися скрізь по світі та мають міжнародний характер. Це розповіді про допомогу, яку ніс св. Миколай ще за життя убогим, підкидаючи їм вночі мішки й коші з харчами, вузлики з одягом, гаманці з грішми. Це його опіка над покривдженими ув'язненими, над вдовами й сиротами. Відомою є зокрема легенда про придане (dowry), яким св. Миколай виїнував три убогі дівчини, щоб могли піти заміж, як їхні багаті подруги. Відомий теж св. Миколай чудами, зокрема рятуванням від смерті, чи виведенням із критичної ситуації. Ці надприродні дії придбали йому придинок Чудотворця.

В Голляндії св. Миколай у єпископських ризах прибуває з дарунками для дітей на білому коні. В Іспанії — з океану на човні. У США початково св. Миколай прибував жолобнями, запряженими сернами і через димар діставався до коминка та наповняв дарунками панчохи. Про це написав чудову казку-поему Клемент, Кларк Мур "Гостина св. Миколая" (Clement, Clark Moore "The Visit from St. Nicolas" — "It was the night before Christmas"), яку кожного року передруковують великими накладками.

Через те, що населення США складається з людей різних національностей і різних віровизнань, постать св. Миколая і зв'язана з ним легенда зазнала деякої модифікації і тепер в США відомою є постать добродушного дідуся С-та Кло-са, що в червоному одязі, в чорних чоботах і високій шапці з китичкою прибуває саньми, запряженими сернами і відвідує дітей через комин. У передріздвяний час цю популярну постать можна зустріти на рогах вулиць, як дзвониками заохочує прохожих складати пожертви на бідних. Постать Санта Кло-са нагадує Діда Мороза, що популярний у Східній Україні і приносить дітям дарунки під ялинку.

Друга група легенд — пізнішого походження. Вони постали тоді, коли різні християнські народи адоптували собі цього Божого Угодника за свого національного святого. Ці легенди мають локальний характер і забарвлені національним кольоритом. Сюди належать і легенди українського народу.

Багато християнських народів вважають о. Миколая-Чудотворця святим, який і після смерті продовжує свою поміч людям — чи то в формі матеріальній, чи в формі вислухання молитов і сповнення просьб молільників у нещасті, загрозі життя, недужі, тяжких життєвих обставинах, безвихідних ситуаціях.

У Західній Україні людська уява бачить св. Миколая в єпископських ризах, як в зимову ніч в товаристві ангелів і чортика-Антипка з небесних висот прибуває саньми, запряженими кіньми й підкладає чемним дітям дарунки під ялинку. У надвечір'я св. Миколая влаштовують для дітей сценки з прибуттям Небесного Гостя в оточенні небесних помічників-янгелів і пекельного збиточника-чортика Антипка, чи Аридіника.

В Україні збереглося багато легенд про св. Миколая. Одна із них розказує про хлібороба, якому віз зі снопами загруз у болоті. Старець у сніжно-білій одежі допоміг селянинові видобути воза з болота. Це був св. Миколай. І хоч він забруднив біленьку одежу, Бог похвалив його за добрий вчинок і наказав людям святкувати його пам'ять двічі в році — влітку "теплого Миколи" і взимку "зимного Миколи". Інша легенда оповідає про св. Миколу "мокрого". Він урятував Микольця, сина київського купця. Хлопець потонув, впавши з човна в дніпровські хвилі. Батьки, що гаряче молилися

до св. Угодника за порятунок сина, знайшли хлопчика живим у церкві св. Миколая перед іконою Мирликійського Чудотворця, з якої скапувала дніпровська вода. Св. Миколай є заступником і опікуном рибалок. Перед виїздом на улови вони наймають молебен до свого покровителя. Легенда оповідає, що на передодні Різдва Христового під час риболовлі на Озівському морі лід почав ломитися і св. Миколай, що з'явився рибалкам в єпископських ризах, перепровадив їх на суходіл. Або спомин дівчинки-волиннянки, якої дідуся-священика большевики вели на розстріл. Бабуня з мольбами припала до ікони св. Миколая і... чудо! Набігли козаки, розгромили большевицький загін і спасли дідуся. Або надзвичайна пригода дівчинки, що в вечір під св. Миколая пішла по воду для хворої матусі. На дорозі стрінула в саях сивобородого дідуся. Спитала його

наївно, чи він, може, св. Миколай. Виявилося, що це лікар, який вертався від хворого. Він врятував життя матусі й заопікувався дівчиною, зворушений тим, що вона вважала його Божим Угодником.

Ікона св. Миколая почеплена в українській хаті на почесному місці. Його іконою благословляють новоженців і виряджають у подорож, чи на довге розстання. Під час прощ народні малярі розповсюджують ікони св. Миколая.

Нарід створив багато пісень про св. Миколая, а найпопулярніша з них, це:

"А хто, хто Миколая любить"...

І хоч тепер московсько-большевицький режим забороняє відкрито віддавати честь св. Миколаєві, народ далі почитає його і вірить, що його опіка дозволить перебути неволю, а його поміч принесе визволення.

За "Веселкою"

О ХТО, ХТО МИКОЛАЯ ЛЮБИТЬ

МЕЛОДІЯ-НАРОДНА

Поволи

І.О., ХТО, ХТО МИ - КО - ЛА - Я ЛЮ - БИТЬ, ТО - МУ СВЯ - ТИЙ
О, ХТО, ХТО МИ - КО - ЛА - Ю СЛУ - ЖИТЬ НА ВСЯ - КИЙ ЧАС

МИ - КО - ЛАЙ МИ - КО - ЛА - Є.
ПО - МА - ГАЙ,

2. Ой, хто, хто спішить в твої двори.
Цього ти на землі і морі
Все хорониш від напасти,
Не дай йому в гріхи впасти,
Миколає!

3. Ой, хто до нього прибігає,
На поміч його призиває,
Той все з горя вийде ціло,
Охоронить душу, тіло,
Миколає!

МОЛОДЕ ПЕРО

Сонце є високо в небі,
Вітер листям шелестить;
Хмари — вони срібно-білі,
А вітер тихесенько шумить.

Так виглядає день в таборі,
В таборі праці і гри,

В таборі тихесенької ночі,
В таборі, де сяє іскра дружби.

Це є табір "Золотий гомін",
Де сяє ясне сонце, промінь.

пл. прихильниця Олесь Барановська

З хроніки Крайового Табору Прихильниць
Канади "Золотий гомін", 1981 року.

У пам'ять доброго друга „Юнака“

Нуринний з'їзд "Чорноморців" в Торонті 1952 р. Стоїть четвертий зправа св. п. пл. сен. Микола Кузьмович.

У виданні цього числа "Юнака" за грудень 1981 р. допомогли щедрі датки замість квітів на могилу сл. п. пл. сен. д-ра Миколи Кузьмовича, в сумі 2530 дол.

Пл. сен. Микола Кузьмович був довгі роки вірним приятелем "Юнака", його тихим, але постійним співробітником, а одночасно, як треба було й критиком. Його велика збірка української літератури й мистецтва була джерелом, з якого ми черпали постійно матеріяли: цитати, вірші і зразки українського малярства. Його поради й загальне знання часто заступали нам довгі години шукання по енциклопедіях чи перевірку джерел. А коли, з жалем, бачив брак актуальної, цікавої для сьогоденної молоді белетристики українською мовою, взявся писати фантастично-наукові оповідання, які появлялися на сторінках "Юнака" під псевдом Богдан Середа.

Пл. сен. д-р Микола Кузьмович був пластуном від юнацьких років, а особливо був активним членом Таємного Пласту, як один з куреня УСП-ів "Чорноморці". Частий комендант і бунчужний таємних пластових таборів, він поруч з тим, спершу як старший пластун, пробував виявляти журналістичну діяльність у пластових журналах "Вогні" та "На сліді", пишучи ідеологічні статті під псевдом Микола Зарічний.

У довгих роках лікарської праці на новому поселенні в США пл. сен. М. Кузьмович не мав часу активізуватися безпосередньо у пластовій виховній праці, але будучи батьком пластової родини, помагав Пластові своїм медичним знанням (головний лікар ЮМПЗ в 1962 р.) та духово й фінансово більше, ніж не один із т.зв. пластових провідників. У цій допомозі

"Юнак" і табори куренів "Чорноморці" стояли йому завжди найближче. Тому саме пластові друзі його і його родини так широко відгукнулися на вістку про його смерть, складаючи пожертви на пресфонд "Юнака" і на стипендію його імені у морських таборах куренів УПС і УСП "Чорноморці".

У місяці його Патрона св. Миколая, що є рівночасно Патроном "Чорноморців" — хай це число "Юнака" буде тривалою, хоч дуже скромною символічною квіткою та єдиним пластовим спогадом про того, що без зайвих слів і самореклями стояв довгі роки як добрий та вірний друг нашого "Юнака" і Пластової організації.

пл. сен. Ольга Кузьмович
Гол. Редактор "Юнака"

ЩИРО ДЯКУЄМО...

Усім моїм численним пластовим Дружам зблизька і здалека, а особливо членам редколегії "Юнака" і Пластової Станиці в Нью Йорку дякую з глибини серця за їхнє тепле та щире співчуття, участь у похоронах і щедрі датки на пресфонд "Юнака" з приводу так неочікуваної смерті мого Друга Життя сл. п. пл. сен. д-ра Миколи Кузьмовича.

Скоб!

пл. сен. Ольга Кузьмович, Гр.

Усім нашим курінним Подругам і Дружам за вислови співчуття, участь у похоронних відправах, щедрі датки й Служби Божі з приводу смерті Нашого Батька сл. п. пл. сен. д-ра Миколи Кузьмовича дякуємо з цілого серця!

Скоб!

пл. сен. Христя Савицька, Гр.
і пл. сен. Юрій Савицький, ЛЧ
ст. пл. Юрій Кузьмович, ЧМ
і ст. пл. Марта Кузьмович, Гр.

«Від третьої до шостої дозвілля! — Розхід!»

Юрко обернувся на п'яті та поволі пішов до шатра. Три години дозвілля. Батьки сьогодні не прийдуть. Були минулого тижня на «Дні Пластуна» та прийдуть аж за тиждень забрати його додому. Як цих три години використати?

Над Вовчою Тропою світило тепле липнєве сонце, а на синьому небі не було жадної хмаринки.

— Хіба піду на низ. Там незабаром будуть змагання у копаного між обома булавами. А пізніше — побачу! Може басейн буде відкритий?

Юрко взяв рушника із шатра та поволі пішов на стежку, що лісом через «Підкарпаття» виходила на поляну за спортивною площею. Ішов він поволі, бо нікуди було спішитися. Змагання не почнуться раніше, як за яких 15-20 хвилин.

Коли Юрко дійшов до «Підкарпаття», завважив, що сонце не світило так ясно як у таборі.

— Що — хіба буря збирається? — подумав Юрко та й глянув угору.

Ні! — хмар на небі не було, тільки небо стало якесь таке сіро-срібliste — та й сонце зникло десь.

Юрко зупинився, здивований розглянувся на всі сторони та вирішив іти далі, — але його нога не потрапила на землю і він відчув, що підноситься вгору.

+ Богдан Серєда
Гості

Здаєка

Автоматично, без думки почав пручатись ногами та руками, але вони не рухалися. Усе навкруги нього зникло, голова стала легкою і Юрко стратив притомність. Ще тільки останніми проблисками свідомості йому здавалося, що він увесь завинений в якусь незвичайно тоненьку сітку, якої він майже не бачив, тільки відчував на своїй шкурі.

Юркова притомність верталася поволі. Він довго не міг зрозуміти, де він та що з ним сталося.

Відчував, що лежить на ліжку — але це не було його ліжко. Юркові лежалося м'яко — ніщо його ніде не тиснуло. Тканина ліжка щільно прилягала до його тіла. Вона не була ані тепла, ані зимна, тільки м'яка. Саме те — незвичайно приємно м'яка.

Юрко поспробував піднести руку, — рука піднеслася.

Порухав пальцями — рухалися. Поволі розплющив одно око, відтак друге; ні, це не шатро.

— Хіба я в шпиталику? — подумав.

Ні, це не шпиталик. — Кімнатка маленька — вікна нема, та стіни якогось такого дивного кольору.

Металеві?

Юрко доторкнувся стіни. Вона була тверда, але не мала холоду металю. Була радше тепла, гладенька, наче дзеркало. Дотиком Юрко ніяк не міг означити, із чого вона зроблена.

Він напружено думав, де це він — як нагло перед його очима частина стіни зникла. Юрко протер п'ястками очі.

Це не відчинилися двері — а втім, він міг присягнути, що ніяких дверей не бачив, ані не помітив він ніякого руху. Юрко був абсолютно певний, що ані стіна не розсунулася ані двері не відчинилися. Просто одної хвилини стіни не стало і Юрко побачив перед собою постать у пластовому однострої, з рушником у руці, необстрижене руське волосся.

Перед ним стояв другий Юрко!

Юркові зробилося моторошно. Він не боявся, але почував себе трохи непевно.

— Вітаю тебе, Юрку! — промовив другий Юрко. Дякуємо тобі, що ти ласкаво відвідав наш корабель!

— Я не не пригадую собі, щоб я відвідував якийсь корабель! — вирвалося Юркові.

— Може ти не вибирався на відвідини добровільно, але раз ти вже тут — назвімо це відвідинами.

Юрко вже відкрив уста, щоб щось відповісти, як усвідомив собі, що його гість говорить українською мовою.

— А ти звідки вмієш говорити по-українському?

— Заки твої відвідини скінчаться, ти ще будеш багато питань ставити, на які ми постараємося тобі дати відповіді, — але і ми теж хочемо від тебе дечого довідатися. Ти ходи краще зі мною, бо це я не один, що хочу з тобою говорити.

Юрко хотів ще щось запитатися, але вкисився за язик, обережно спустив ноги на долівку та встав. Долівка була подібна до стіни — тверда, але тепла. Коліна Юрка почувалися трохи непевно, але станув просто.

— Дозволь познайомитися. Твоє ім'я Юрко, я це знаю. Мое ім'я Аарст. Ходи слідом за мною!

Юрко переступив через місце, де повинна була бути стіна, що її не було, і опинився на коридорі. Ніяких дверей він не бачив, тільки дві стіни, що не йшли простою лінією, тільки закручували по правому та лівому боці.

Аарст повернув направо і Юрко пішов за ним. Майнула у нього думка, що він, властиво, повинен би боятися, але страху в нього не було.

Аарст та Юрко пройшли не більше дванадцяти кроків, коли права стіна коридору знову

нагло наче б зникла, і вони обидва увійшли в доволі велику кімнату. Кімната була округла, наче ескімоське іглю. Стіни були зовсім інакші, ніж стіни коридора. Вони жевріли, хоч були темні. Виглядали як зоряні мапи. По середині кімнати був округлий стіл, при якому сиділо — п'ять Юрків у пластових одностроях.

Коли Юрко увійшов у кімнату, вони всі підвелися — і один із них, що виглядав ростом трішечки більший за інших, сказав:

— Скоб, Юрку! Вітаємо тебе! Прощу, сидай! — показуючи рукою на вільне крісло. Воно було формою подібне на полотняне крісло, що Юрко бачив у мешканні свого вуйка — тільки, що воно не було полотняне, ані не мало ніжок — тільки немов висіло в повітрі.

Юрко стояв непорушно і тільки дивився від одного до другого на всіх шість своїх двійників. Усі вони привітно усміхалися та запрошували сидати, тож по хвилині він поволі підійшов та сів.

Крісло було вигідне, подібне до ліжка, що Юрко на ньому прокинувся, але здавалося, що змінює позицію з кожним рухом його тіла.

По хвилині мовчанки той найбільший Юрко почав говорити.

— Ти вже познайомився з Аарстом. Мое ім'я Крхон. Моїх товаришів тобі не представляю, бо їхніх імен ти, либонь, не запам'ятаєш.

— А хто ви будете? — Непевним голосом прошепотів Юрко. — Та як це так, що ви всі схожі на мене, та ще й говорите по-українському?

Крхон звернувся до своїх сусідів, — Аарст уже теж сидів між ними.

— Гадаю, що заки ми зможемо йому ставити питання, треба його цікавість хоч трохи заспокоїти.

— Ми — дослідча стежа Міжгалактичної Імперії. В рямцях служби зв'язку відвідуємо всі примітивні культури та досліджуємо, чи вони вже досягли такого ступня розвитку, щоб їх можна прийняти в члени Імперії.

Ми всі схожі на тебе, бо не знаємо як ти сприйняв би нас у нашому дійсному вигляді. Це зовсім проста справа переформувати наші тіла за твоїм зразком.

Здібність камуфляжу та адаптації до оточення існує на кожній планеті. У нас вона тільки дужче розвинена. Через те і з нашої планети рекрутується більшість працівників дослідчих стеж. Коли ти спав, ми включилися в електричні емісії твоїх нервових клітин і тому знаємо твоє ім'я, твої звички, і тому ми теж говоримо до тебе твоєю мовою. Ми знаємо теж твою другу мову, та знаємо, що ти її тут не вживаєш.

Юркові уста чимраз ширше відкривалися. Наостанку він схаменувся, закрив уста та проковтнув те, що йому в горлі заваджало.

— Міжгалактична Імперія? Що це таке?

— Тобі відомо, Юрку, що в космосі існує безліч замешканих планет. Їх замешкують різні раси на різних рівнях еволюційного розвитку.

Уже доволі давно, ще заки яканебудь форма розумного життя існувала на вашій планеті найбільше завансовані раси всіх галактик об'єдналися в одну імперію. Столиця імперії є на одній планеті в сузір'ї, що ви його називаєте Андромеда.

— Андромеда! — крикнув Юрко, — таж то страшенно далеко! Це ж два мільйони світляних років! Як ви довго мусите жити, щоб таку одну подорож зробити?

— Ми маємо засоби комунікації на багато хуткіші за швидкість світла. Тобі відомо, що простір закривлений. Поза кривиною простору обмеження швидкості світла та часу не діють. Ми в самому просторі подорожуємо мало, тільки до найближчого місця кривини.

— То ви кажете, що в світі є багато замешканих планет, таких як Земля? — прошепотів Юрко, який не знав, чи він спить чи, дійсно сидить у кабіні міжгалактичного корабля.

— Таких як земля та інших, відповів йому Крхон. Різні зовнішні умовини дали почин різним формам життя. Ми походимо з такої планети як ти, тому ми відвідуємо всі кисневносні планети. Але є ціла федерація планет в околиці Арктура, де базою метаболізму є не кисень, а хлор. — Але тепер Юрку, відповідж мені на кілька питань!

— Ні, прошу пана, — Юрко ніяк не мав відваги назвати свого співрозмовника іменем, — прошу мені відповісти на ще одне питання: — пощо існує та Міжгалактична Імперія?

— Це давна історія, Юрку. В самих початках космосу кожна планета та кожна раса розвивалися окремо. Різні раси між собою воювали та взаємно себе винищували. Загрожувала небезпека цілковитого знищення різних планет. Але, на щастя, кожна раса, як і кожне створіння, із часом дозріває та мудріє. Поволі, через століття всі більше розвинені раси закинули насильство та об'єдналися в одну імперію для загального добра та вигоди всіх.

Наша служба слідує за розвитком усіх рас та культур, що ще є на нижчому рівні розвитку. Ваша планета так захована в кутку вашої галактики, що ще донедавна ми про ваше існування не знали. Якщо ви вже досягли технологічного та морального рівня решти імперії — після нашого звіту представники імперії нав'яжуть контакт із представниками вашої культури.

Кожному новому членові Імперії стають приступними всі технологічні здобутки, всі метали, мінерали і продукти цілої Імперії. От, скажімо, принцип подорожування по другій стороні кривини простору розвинули мешканці планети в одній із далеких галактик, яка у вас, здається, навіть імени не має, тільки число М 33. Але до побудови кораблів потрібний елемент з атомовим тягарем 500, який існує тільки на планеті Ллон. Це вже було давно, але наші далекі подорожі

стали можливими щойно тоді, як той метал лло-нієм став доступним ученим галактики М 33. Таких прикладів я можу тобі навести багато, — але вже мусимо кінчати, бо незабаром твоє дозвілля кінчається і тобі пора вертатися.

Але я не хочу вертатися — крикнув Юрко, візьміть мене із собою. Я хочу це все побачити, і вашу столицю і всі ті дивні планети! Я знаю, що я ще малий, але я хочу всього навчитися...

Юрко перервав на півслові, коли на столі нагло появилася скринька, дивної ясно-синьої барви, яка сяяла, наче в середині щось світилося. По скринці перебігали стрічки різнокольорових світел, що неначе пульсували, змінюючи свою ясність та насилання.

Усі присутні нахилилися до скриньки та довго слідували за стрічками світел. Юркові робилося чимраз більше непевно на серці, горло засохло, але він боявся ворухнутись на кріслі.

— Дивна планета, — по довгій хвилі наче до себе промовив Крхон.

— Технологічно Е 4, але морально ще тільки М 7.

— Дякую тобі, Юрку, за твої інформації, мені вже не треба буде тобі ставити ніяких питань. Як ти вже знаєш, під час твого сну ми включилися в електричні емісії твого мозку та навчилися твоєї мови. Ми теж переписали все, що в тебе в мозку записане на позитронових матрицях. Як вернемося, це буде докладно просліджене. Але вже з поверхового прогляду бачимо, що ваша планета ще не дозріла, щоб стати членом імперії. Ви все ще на рівні М 7; це значить, що у вас усе ще існують війни, насильство, ненависть та нетерпимість. Це є стадія, яку кожна раса Імперії вже давно залишила за собою. Ну нічого, за якийсь час з'явимося знову, побачимо, чи ви поступили вперед.

— Але всеж таки дивно — ядрова енергія в комбінації з таким примітивним... Крхон махнув рукою.

Юрко побачив ув очах Крхона якийсь дивний смуток, та йому самому зробилося жалко, хоч він і не дуже розумів, про що Крхон говорить.

По хвилині надуми Крхон встав та подав Юркові руку.

— Прощай, Юрку, — не кажу «до побачення», бо ми вже ніколи не побачимось. Шкода мені, бо ти мені дуже сподобався. Тому я в твоєму випадку зроблю виїмок від нормальної процедури. Звичайно, коли ми закінчуємо наші розмови з мешканцями різних планет, ми вимагаємо з їхньої пам'яті все, що торкається нас. У твоєму випадку ми того не зробимо. Вертайся на землю, та як хочеш розповідай усе, що ти бачив та чув. Тобі, так чи так, не повірять, а якби хтось повірив, то може воно й добре.

Юркові здавалося, що він чує якийсь дуже приємний запах, якоїсь незнаной квітки, йому закрутилося в голові та очі ніби самі закрутились. Він покрутив головою та насилу розплющив очі.

ОПЕРА "КУПАЛО" В ЕДМОНТОНІ

Напевно багато наших молодих читачів, а особливо тих з Канади знають, що цього року всі українці в Канаді святкують різними способами 90-річчя свого поселення в Канаді.

Одною з великих культурних подій з того приводу була в Едмонтоні вистава-прем'єра опери Анатолія Вахнянина п. н. "КУПАЛО". Вона відбулася 18 і 19 червня.

Подія, що є змістом опери "Купало", відбувається в Україні в 17-ому сторіччі в часі татарських наїздів та боротьби козаків з ними. Вона сповнена драматичними переживаннями козацької дочки Одарки. В опері, що має чотири дії, багато купальських звичаїв та обрядів, таких популярних у Пласті і близьких пластовому юнацтву. Вперше виставлено цю оперу у Харкові в 1929 році, а канадська її прем'єра відбулася в Торонті 1979 р.

Вистава в Едмонтоні пройшла з великим успіхом, після довгих та дбайливих приготувань. Мистецьким керівником був Володимир Колесник, а головні ролі співали відомі співаки — Роксоляна Росляк, Ганна Колесник, Богдан Чаплинський, Леонід Скірко і Мирон Гошуляк. У всіх технічних та мистецьких приготуваннях на терені Едмонтону брали участь, як ми бачили з повідомлень, численні пластуни і пластунки, а вистави відбувалися під патронатом прем'єра Канади, губернатора і прем'єра Альберти та під опікою ряду відомих особистостей Альберти, між якими ми найшли також пластунів, а це пл. сен. Петра Саварина, пл. сен. В. Кунду і пл. сен. Я. Скрипника. З приводу прем'єри в Едмонтоні появились прегарно виконані на шовку малюнки з тематики опери "Купало" мистця Володимира Беднарського, з яких три подаємо нашим читачам.

Навкруги нього були зелені дерева, під ним зелена трава, а по носі у нього мандрувала муха. Він махнув рукою, щоб муху прогнати, і сів. Розглянувся навкруги — ані Крхона, ані Аарста, ані корабля не було.

Юрко довго сидів — але вкінці встав і поволі пішов стежкою на спортовий майдан. Змагання копаного м'яча якраз закінчилися. Виграла булава юнацького табору вислідом 3:1. На басейн іти вже було запізно. Юрко перейшов цілий майдан та сів під деревом при дорозі і думав.

Доконче хотів комусь усе пережите розповісти. Під їдальню побачив друга коменданта. Зірвався на рівні ноги — і знову сів.

Ні — краще ні.

Не повірять.

Ще й сміятися будуть.

Листопадове свято в Мелборні

ПОКЛІН МОЛОДІ ГЕРОЯМ ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

В неділю, 2-го листопада о год. 7:30 вечора відбулося в Мелборні в залі Нар. Дому в Ессендоні Листопадове Свято, яке з рамені Української Громади Вікторії підготувала Пластова Станиця.

Програма Свята мала форму суцільного монтажу, якого провідною думкою був глибокий поклін сучасної молоді Героям Листопадового Зриву. На цей монтаж склалося драматичне пов'язання тексту, віршів, пісень, рит-

мічної вправи — все це на тлі майстерної декорації, при допомозі світляних та звукових ефектів.

Урочистий настрій досягнуто вже на самому початку Свята, коли учасник Великих Днів Листопадового Зриву старшина УА сл. п. пл. сен. Микола Осідач виголосив вступне слово, та закликав присутніх вшанувати мовчачою пам'ять полеглих Героїв.

Листопа-
довий Апель
в Мелборні.
Посередині
сл. п.
Микола
Осідач.

В притемненій залі понеслися звуки маршової музики, спершу тихі, відтак чимраз сильніші. Світло яснішає, завіса на сцені розкривається і на синяві неба зарисовується вежа львівської ратуші.

На залю вмаршеровує троє пластунів з прапором, за ними трійка із смолоскипами. Ряди пластової молоді заходять боками залі і сходами входять на сцену. Хорунжі з прапором стають на підвищенні в центрі сцени. Темніє, музика втихає і дзвінкий голос пл. сен. Леоніда Верещаки починає дію словами вірша:

“... ніби тінь, ніби хтось попід мур...
Знову тінь... Знову дві... знову п'ять...
Крізь пожовклих дерев абажур
Тільки зорі таємно мигтять...”

Коли слова вірша голосять:

“... гей там прапор на вежу!
гей там прапор на місто, на Край!!!”

хорунжі підносять на вежу прапор, а прожектор кидає на нього жмут світла. Темніє, десь падають постріли...

Чуємо ніжне мурмурандо пісні “Виростеш ти, сину”. На сцену виходить Мати (пл. сен. Христя Харуцька), що шукає Сина:

“У мене син єдиний був.
Не те, щоб красень,
Не те, щоб і найліпший... Ні, ні...

Та що це я кажу!
Найкращий і найліпший від усіх!
... І ось — нема...
Забрав мені буревій листопад
Волі бій...”

Назустріч Матері — Стрілець (пл. сен. Богдан Тарнавський):

“Питаєш де Твій син?...
Вже не шукай...
Він в землю рідну вріс і став кущем
калини,

І проліском, що квітне на весні!
Він став землею України,
І пісню для всіх її синів!

Стрілець, оточений молоддю, згадує листопадові дні у Львові. Його розповідь ілюструють звуки пострілів, голоси наказу, прощання з батьками та благословення до бою.

Вплетена тут деклямація вірша “Дрімав у млі осінній город Льва” у виконанні пл. юнака Романа Берника.

Сильна маршова музика заповідає щось незвичайне, і коли вона втихає, лунають урочисті слова:

“УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ! ГОЛОСИМО
ТОБІ ВІСТЬ ПРО ТВОЄ ВИЗВОЛЕННЯ!

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ! ДОЛЯ УКРАЇН-
СЬКОЇ ДЕРЖАВИ В ТВОЇХ РУКАХ!!!”

Та — коротка була хвилина перемоги.

— Боролись ми, та встоятись не було сили. Ворог був в п'ятеро сильніший... — Стрілець із сумом закінчує розповідь.

Виходять дівчата з китицями калини і виконують ніжну ритмічну вправу, а пл. юначка Юліяна Кметь деклямує вірш про скам'янілу калину, "що впала на шию намистом української долі і сліз"...

Хор співає пісню "Гей, у лузі червона калина", а при словах "а ми нашу славу Україну, гей, гей, розвеселимо" — Стрілець звертається до молоді:

— Та хто розвеселить і чия рука підхопить стяг з руки, що вже безсила?..

У відповідь голоси старшого пластуна, юнака і новака: "Моя рука, моя, і моя!"

Знову Стрілець питає: "Хто пронесе цей стяг крізь всі дороги чужого світу? І чия рука його не випустить з любові до Свого?"

"Моя рука — відповідає старша пластунка, "моя" — каже юначка, "і моя рука" — додає новачка.

Цим словам надає ваги вірш Володимира Сосюри — виголошує пл. сен. Марко Ріжнів.

"Хай не здригне твоя рука!

Будь смолоскипом днів нових!...

... Той не живе, хто животіє

з душею темною раба!

Життя це вічна боротьба!

І тільки сильні народи

куються в нації!...

Новачка Міріяся Конюшко пригадує, що:

"Хоч ми вродились далеко від рідного краю,

Та ми знаєм: земля наших предків чекає

І чекаємо ми на НАКАЗ!"

В міжчасі на сцені зібралася пластова молюдь до заключної частини Свята, якою був ПЛАСТОВИЙ ОБІТ.

Першу строфу відспівав хор, а далші — деклямували пл. юначка Петруся Цабанюк, пл. юнаки Петро Савчак, Олесь Плекан та Христофор Кандибко.

Пластовий Обіт виголошений чітко, з повагою до кожного слова, був гідною даниною української молоді Безсмертним Тіням Героїв Листопадового Зриву. Свято закінчено Національним Гимном.

Це коротке резюме має на меті дати читачеві загальну уяву, як відбувалася ця святочна імпреза, що своїм задумом, формою та виконанням відповідала урочистості Свята, та залишила глибоке враження на присутніх, старших і молодих. Успіх і високий рівень Листопадового Свята 1980 року є вислідом ду-

же сумлінної підготовчої праці пластової спільноти Станиці Мелборну. Матеріали монтажу, музика, пісні — були підібрані незвичайно вдало та послідовно пов'язані в драматичну цілість.

Усі учасники були дуже добре підготовані, відчувалося їхнє повне розуміння виголошеного тексту, особливо слід підкреслити гарну українську мову молодих виконавців.

Імпозантний вхід пластунів з прапором та смолоскипами був вирежисерований до найменших деталей, а технічна сторінка на професійному рівні. Матеріали збирали спільно члени групи організаторів, частину тексту написала поетеса пані Зоя Когут, вона теж оформила все в одну цілість. Музичною ділянкою зайнялася пл. сен. Оксана Тарнавська, ритмічну вправу підготувала пл. сен. Наталя Гриневич. Проект декорації виконав маестро В. Цибульський, а розмальовували пл. сен. Лонгин Когут та пл. сен. Богуслав Когут. Світляні та звукові ефекти підготували пл. сен. Богдан та ст. пл. Ірина Дроздовські

В ритмічній вправі взяли участь старші пластунки та юначки: Оленка Гриневич, Христя Гриневич, Оля Ткач, Ліда Ткач, Таня Юхима, Оленка Булка, Тереса Коцаба та Ріта Філонюк. Співала пластова співоча група "Терен" під керуванням ст. пл. Михайла Возняка.

Віра Федевич

ЮНАЦЬКИЙ

КОНКУРС НА ЛІТЕРАТУРНИЙ ТВІР

28 Курінь Уладу Пластунук.Сеніорок "Верховинки" проголошує

Конкурс Літературного Фонду
св. п. Лесі Дзядів-Кульчицької

на літературну творчість — поезія і проза.

I нагорода 150.00 дол.

II нагорода 80.00 дол.

III нагорода 50.00 дол.

До участі в конкурсі запрошуємо членів — юнацтво молодечих організацій: Пласту, СУМ-у і ОДУМ-у з усіх країн нашого поселення.

Жюрі конкурсу: Богдан Бойчук, Валентина Юрченко і Олександра Юзенів.

Твори просимо надсилати під псевдонімом, а прізвище з псевдонімом подати в окремій запечатаній конверті. Слати на адресу:

PLAST - WERCHOWYNKY

140 Second Avenue

New York, NY 10003 USA

Реченець конкурсу: до нічня грудня 1981 року

Виростаючи разом

**КАНАДІЙЦІ. Вони походять з різних
Вони живуть і виростають разом
країни.**

**культури і з багатьох частин Канади.
як горді громадяни нашої чудової**

Десять років тому уряд формально признав культурну різноманітність цієї чудової нашої країни, коли сформував політику багатокультурності.

Це було нове зобов'язання до розвитку й росту духа порозуміння між багатьма спадщинами, які утворили нашу націю.

Це зобов'язання багатокультурності сильніше в цю десятку

GROWING TOGETHER

ANNIVERSARY

ANNIVERSAIRE

S'ÉPANOUIR ENSEMBLE

річницю, ніж було коли-небудь перед тим. А завтра воно буде ще ширшим. Отже приєднайтеся до нас в нашому святкуванні минулого, сучасного і майбутнього — майбутнього, яке буде продовжувати приносити всім нам краще порозуміння нас самих і нашої країни... рости разом.

Canada

 Minister of State
Multiculturalism

Ministre d'État
Multiculturalisme

Пише журналіст Кіт Мурлика

Дороге юнацтво!

Літо було гаряче. Я майже не рухався, пролежав під столом у вітальні, бо там був найбільший продув. Спав... думав... спав... Проминула спека і от мені хочеться поділитися з Вами моїми роздумуваннями.

1) В першу чергу роздумував я над нашим котячим родом. Хоча в мене нема рідні, проте почуваюся членом великої котячої родини в діаспорі. І тому мені так приємно, що очі світу звернені на нас — котів! Появляються про нас сотні книжок з аналізами нашого характеру, нашого походження, нашого способу життя. Появляються пребагаті альбоми з нашими знімками — кіт позіхає, кіт спить, кіт бавиться... Книжка Поля Галліко "Сайлент М'яв" перевидається вже кілька разів, а чорно-білий кіт Клібана репродукується не тільки на картках-поштівках, але на календарях, на горнятках, навіть на рушниках та простинях... На жаль, в українському суспільстві в діаспорі ця ділянка занедбана. Не видано ні одної книжки з фотографіями котів, нема поштівок з котяками ("Молоде Життя" конечно повинно про це подумати); з мистців — тільки маєстро Гніздовський виконав один дереворит кота. А де інші? "Юнак" веде перед, запрошуючи мене на кореспондента.

2) "Верховинки" нарікають, що на літературний конкурс, який вони проголосили в "Юнаку" надійшло тільки два дописи — один з Франції і один з Детройту. Просять мене, щоб я до Вас на цю тему написав. І я Вас закликаю — пласто́ве юнацтво — шліть дописи, вірші, оповідання якнайскорше на адресу:

PLAST — WERCHOWYNKY
140 Second Avenue, N.Y. 10003, U.S.A.

Особисто раджу Вам — пишіть або таборові переживання чи пригоди, або... про котів!

3) Чи знаєте, що наступний рік, це рік відзначування 70-ліття Пласту під гаслом "Пластова єдність і братерство"?! Отже, треба б навіязувати листування з пластунами в інших місцевостях, в інших країнах. Особливо добра для цього нагода — Різдвяні Свята. Це нагадує мене, як в 50-их роках (так, я вже дуже старий), коли пластуни приїжджали до США й Канади з таборів переселенців в Європі з 5-ма прізвищами пластунів і їх адресами, мав вислати їм листи з привітом, а лист переписати і вставивши своє прізвище та адресу, розіслати іншим 5-ом пластунам. Пам'ятаю, що я тоді дістав страшенно багато поштівок. А один мій приятель, який перервав той "ланцюг" і листа не розповсюдив, дістав на таборі "пойзон айві".

Ваш

Кіт Мурлика

За адресами пластунів в інших країнах — звертайтеся до "Юнака".

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекурація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED
Realtor — Insurance Agent
527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404
2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555
4984 Dundas St. W. Etobicoke — Tel.: 236-2666
INSURANCE:
2336-A Bloor St. W. — Toronto — Tel. 763-5666

Під час довгого кінця тижня з нагоди дня Праці у США, 1981 р. на Союзівку, українську відпочинкову оселю в горах Кетскіл, зі всіх сторін з'їхалась українська молодь. Одні поспішали на тенісові змагання, другі на плавання, а інші — просто йшли стрінути знайомих з минулого року та на забаву, яка відбувається під зоряним небом.

Звичайно тих, що приїжджають на розривкову частину, є багато більше ніж спортсменів. Буває так, що ввечері не можна пропхатися на площадку для танців.

Митрополит під час відкриття тенісових і плавацьких змагань на Союзівці. Фото: Б. Полянський.

Тих, які приїхали сюди змагатися в спорті, легко можна відрізнити від інших. В них і поведінка інша, і на забаві вони не такі голосні, і рідко коли зустрічаємо їх з алкогольними напінками. Це бо для них зрозуміле, що алкоголь і нікотин шкодять здоров'ю кожному, а тим більше спортсменам.

Крім алкоголю, є ще одна річ, якої спортсмени не люблять, а це — погана погода. А що день почався сірий, зимний і дощевий, то в кожного було те саме питання, як у спортсменів, так і в організаторів — що робити і чи вдасться перевести змагання, бо все ж таки в тенісових змаганнях брало участь 130 тенісистів, а в плавацьких 48 плавців.

Коли дощ перестав іти, на тенісових кортах звивалися тенісисти з чим хто мав під рукою — мітлами, рушниками чи простирадлами. Збирали воду, щоб корти якнайскорше висохли. В цей же час плавці підходили до реє-

страційного стола, вагаючись чи лізти їм в холодну воду.

Раптом у хмарному небі з'явилась дірка! Через неї можна було бачити чудове синє небо і соняшні проміння, які продирались на землю, щоб погріти спортсменів.

І хмари помалу розходились, а день став теплий, соняшний. Може хтось вимолив у Бога, щоб цей день був такий гарний — не тільки для наших спортсменів, які змагалися за кращі місця, але й тому, що в цей день Союзівку відвідав Митрополит Степан Сулик, який взяв участь у відкритті змагань та з цікавістю приглядався кінцевим плавацьким змаганням.

У змаганням взяло участь багато пластунів з різних осередків, а наші плавці здобули перше місце. Чашу одержала Нью-Йоркська станиця, яка здобула найбільше точок.

Для змагунів-пластунів це була надзвичайна подія, бо Митрополит Степан не тільки при-

глядався змаганням, а також вручив чашу переможцям на руки пл. розв. Роми Кушнір. Цей момент напевно залишиться в пам'яті наших пластунів-змагунів назавжди. Вони з цікавістю приглядалися достойному гостеві, не зовсім здаючи собі справи з того, що з ними не тільки високо поставлена в нашій церкві особа, але з ними їх друг — пластун.

На жаль, Владика, через різні свої обов'язки не міг бути на всіх змаганнях, та його присутність, хоч і коротка, була великою подією і піднесенням для молоді.

Тенісові змагання базовані на індивідуальних осягах. Вони вимагають багато праці й самодисципліни. В тій групі взяло участь може й більше пластунів, як у плаванні. Деякі з них виступали, як "Пласт", інші в рамках інших спортивних клубів. Деякі пластуни дійшли до півфіналів і фіналів.

НОВІ ПЛАТІВКИ

РІЗДВО ХРИСТОВЕ В УКРАЇНСЬКИХ КОЛЯДКАХ

Vatican Radio — Ukrainian Division
The Vatican Rome, Italy

Проф. Андрій Гнатишин, визначний сучасний український композитор, відзначається на цій платівці як диригент відомого хору св. вм. Варвари у Відні. Не дивно ж, що за вийнятком одної колядки, "Добрий Вечір Тобі", в обробці Стеценка, всі три наспівані хором, це або композиції, або обробки. проф. Гнатишина. Це видання українського відділу Ватиканського Радія — цінний запис української різдвяної хорової музики під керівництвом визначного українського композитора.

ЖУРАВЛІ

Pronil
Polskie
Nagrania
Warszawa

Український чоловічий хор "Журавлі" складається з українців з 27-ох різних місцевостей Польщі. Це хор українсько-супільного товариства в Польщі, а ним диригує його ініціатор мгр. Ярослав Полянський. На платівці наспівано твори знамих українських композиторів, як наприклад, Лепкого, Бортнянського,

Майбороди, Стеценка й інших. Цей хор здобув багато важливих нагород у конкурсах і концертах на сценах Варшави, Щецина, Вроцлава й у інших місцевостях.

ЧАРІВНИЙ ЗВУК "КАЛИНИ"

Дівочий хор "Калина" звичайно виступає з танцювальною групою "Калина" з Торонта, якій акомпанює оркестра під кер. Ярослава Григорського — також під назвою "Калина". На цій платівці і хор, і оркестра "Калина" вміло виконують знані і популярні українські пісні, здебільша народного характеру. Хорові акомпаніюють Р. Когут (акордеон), Я. Григорський (скрипка) і Д. Моніс (перкусія). Оркестра виступає самостійно під диригентурою п. Григорського.

Aremkay Records 2195 Bloor St. W.
Toronto, Ontario M6S 1N2 Canada

НІЧНА МЕЛОДІЯ

Melody Night
P. O. Box 8205
Rochester,
N. Y. 14617

Це третя з черги платівка оркестри "Нічна мелодія" з Рочестеру. Репертуар складається, здебільша, із знамих пісень, як наприклад, "Києве мій", "Два кольори", "Чорні очка", "Чотири рожі" та інші. Члени оркестри: Віктор Белецький (акордеон), Йосиф Хвесик (бубни), Володимир Хвесик (саксафон, спів), Ярослав Глущко (мандоліна, "бузукі", спів) і Віліям Лужецький (трубка, спів).

КУБАНСЬКІ КОЗАКИ — КОЛИСЬ І ТЕПЕР

Кубанські козаки розважали глядачів своїм танком і співом роками, не тільки у США й Канаді, але й по цілому світі. Це мабуть перша українська професійна кабаретна група поза межами України. На цій другій з черги платівці появляються виключно пісні авторства

Миколи і Сашка Кумпанів — кубанських козаків. Тут пісні патріотичного характеру ("Ми діти роду козацького", "Наша мова"), є про кохання ("Наша любов", "Я сам вночі"), і розвагові ("Горілка — не дівка", "Згадую дні про карнавали").

Aremkay Records 2195 Bloor St. W.
Toronto, Ontario M6S 1N2 Canada

ВЕЧІРНІЙ ДЗВІН

Vechirny
Dzvin
7210 Lisieux
St. Leonard,
Quebec,
H1S 2G4
(514) 256-5332
Canada

"Вечірній Дзвін" — це відносно новий ансамбль з Монтреалю, хоч троє членів (Роман Карнишин, Адріян Альбоцій і Тіно Папа) відомі нам з колишньої оркестри "Сини Степів". Четвертий член ансамблю, Михайло Міхалік, грає на флейті, мандоліні, та співає. Награні на платівці такі пісні: "Рушив поїзд", "Гандзя", "Гаєвий", "Мамо", "Ой, Джигуне", "Чорнобривка", "Ллється пісня" та "Вечірній дзвін".

ІСКРА — ЗУСТРІЧ СВІТАНКУ

На цій другій з черги платівці оркестри "Іскра" з Нью-Йорку появилися чотири композиції членів ансамблю: "Іскра" (слова і музика О. Кузишин), "Дай мені серце" (сл. і муз. О. Кузишин, прелюд — О. Будзяк), "Люди" сл. В. Симоненко, муз. О. Кузишин) та "Козак"

На знімку зліва: Олесь Кузишин, Богдан Кузишин, Олесь Бундзяк, Ярослав Пашлик.

(муз. Ярослав Пашлик). Крім того, є сучасні пісні з України, між ними вперше записана поза Україною пісня "Подаруй мені ніжність" (Барах/Єкімен). Як і на першій платівці появляються нові обробки відомих народних пісень. Члени ансамблю "Іскра": Олесь Кузишин, Богдан Кузишин, Ярослав Пашлик і Олесь Бундзяк.

Iskra Records c/o O. Kuzyszyn 52-11 70th St.
Maspeth, NY 11378, USA

ТАРАС

Це перша платівка кабарежного співака Тараса Шиповика з Торонта. Хоч з першого погляду видається, що багато з награних пісень нам відомі ("Два кольори", "Сонце низенько", "Києве мій"), ці пісні, здебільша, стилізовані, та інтерпретовані цілком відмінно. Також появляються нові пісні — "Розійдімся", "Чому" та "Лети".

В кількох піснях долучується до Шиповика співачка Ірина Атаманчук.

Taras Productions 275 Berkeley Street
Toronto, Ontario, Canada

ст. пл. Олесь Кузишин

Пластун є ошадний...
... (4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
наїоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N.J. 07303

ПЛАСТУНКАМ НА ВУШКО

НА РІЗДВЯНИЙ ЯРМАРОК І НА ЯЛИНКУ

У цей святочний час нам треба завжди багато різних ідей як зробити, речі без великої витрати часу і грошей на Різдвяний Ярмарок у станиці чи для прикраси своєї ялинки.

Подруга Дзвінка подає вам вказівки як зробити гарну ужиткову торбу, яка може придатися як взимку, так і влітку на вакації чи на табір. Ось її поради: на торбу, на яку треба 1 ярд грубого полотна штвної матерії та підшивку.

1. Вирізати з полотна два квадрати (зразок "А"). На подовгасту торбу "А" вирізати два боки ("Б") і спід ("В"). Додати такі самі частини (перед, зад, боки й спід) з матеріалу штвного (матеріал повинен бути таким, що його лучимо з полотном під дотином теплого залізка) і матеріалу на підшивку.

2. Припрасувати залізном штвний матеріал до лівої сторони полотна (ножний шматок окремо).

3. Довільно декорувати перед торби (наприклад, пришити квітку з полотна, свої ініціали, або великі кишені).

4. Тримаючи праві сторони полотна разом, залишивши пів інча на шев, пришити перед до боків. Повторити це саме із задом. Пришити спільну

частину полотняної торби до переду, заду і боків (горішня частина).

5. Зробити те саме (інстр. ч. 4) з підшивною, оминаючи шиття одного долішнього боку підшивки (щоб можна було пізніше вивернути).

6. Тримаючи праві боки "товт-торби" (полотно й підшивки) разом зішити (пів інча шев на горішній частині). Можете перешити двічі, щоб торба була міцніша.

7. Вивернути "товт-торбу" так, щоб правий бік підшивки дивився на вас.

Перешити спідню частину підшивки та запхати підшивку до полотняної частини торби.

8. Випрасувати горішню частину торби, щоб гарно лежала.

9. На ручки до торби можна ужити грубший шнур, шлейки зроблені з решток полотна або паски, що вживають на літні лежачки. Ручки довільної довжини.

А ось вам тут, Дорогі Подруги, ще декілька швидких і легких ідей на прикраси на ялинку запозичених від чужих:

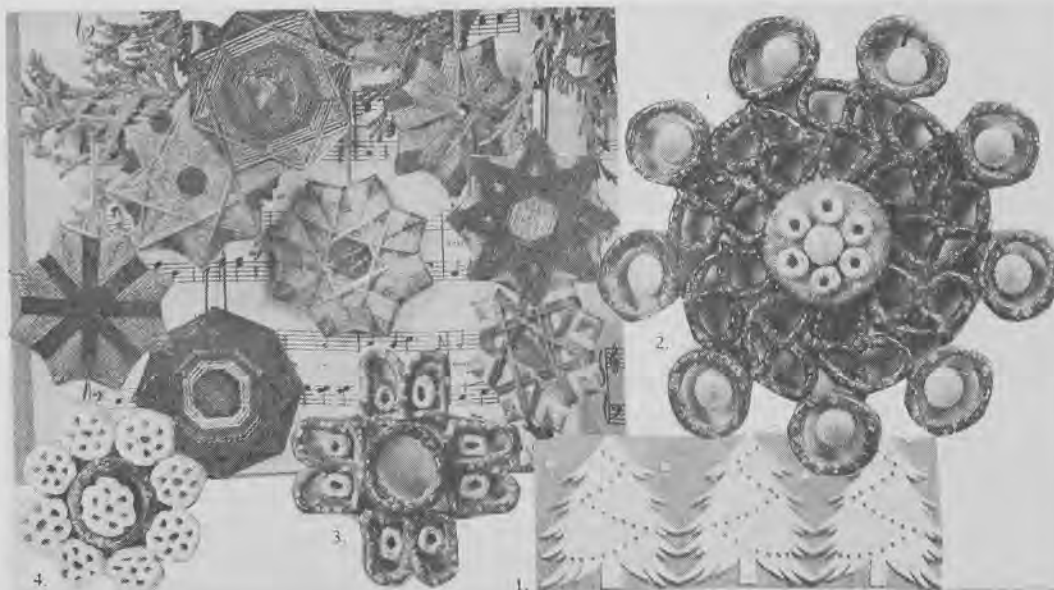
1. Ланцюги на ялинку не мусять бути золоті чи срібні, чи рясно кольорові. Старий і випробуваний спосіб це ланцюги з паперу. Складіть гарний білий чи кольоровий папір разом

на малий квадрат, а тоді зарисуйте легко взір, наприклад ялинки. Гострими ножичками витніть і як розтягнете, буде готовий ланцюг, як ось на рисунку ч. 1.

2. Сухі солоні прецельки, тістечна чи сухі крупи на снідання можуть бути допоміжними у зробленні гарних прикрас. Потрібно до того ще лише ясного, доброго клею і мотузка. Ось вам три узорі на такі прикраси. Радимо лише їх не їсти, бо клей не є смачний! Рис. 2, 3, 4.

3. Лискучі, грубі, кольорові нитки можуть дати нам також ідею для прикрас. На квадратному шматку твердого картону, розіпніть, у відповідних відступах, шпильки, щоб творили звізду чи інші геометричні орнаменти. Тоді навивайте згідно з фантазією, попри шпильки нитки (брати такі як до вишивання подушок т. зв. "перлові"), один кольор, а опісля другий, чи навіть третій. Як узір готовий, витніть гострими ножичками та здійміть шпильки. Цю техніку вживають в Екваторі на різні прикраси. Рис. 5.

Бажаємо вам успіхів, Дорогі Подруги, у всі працях і напишіть нам колись чи використовуєте наші ідеї, а особливо ідеї Подруги Дзвінки, що тепер з нашим постійним співробітником.

КОЛЯДУЄМО

ІДЕ ЗВІЗДА ЧУДНА

НА НЕБІ ЗІРКА

Ідучи три царі,
Несуть Христу дари;
2. Ірод їх спинає:
"Куди йдете" — питає.

Слава родженному,
Дитяті малому:
2. Що світ і чоловіка
Він спас на вічні віки.

Янгол їм звіщає,
На путь направляє:
2. „Іншим шляхом ступайте,
Ірода виминайте.”

Ірод це почувши,
Вельми засмутився,
2. Що в городі — Вифлеєм
Цар Христос народився.

СПРОБУЙТЕ ВІДШУКАТИ

4 прізвища і псевдоніми найстарших братчинів Загону "Червона аКлина". Шукаючи їх, треба читати у різних напрямках і обести олівцем як взірєць. У нолісцятках з правого боку вписати згори надолину букви псевдонімів трьох перших Сівочих Дідів Загону "Червона Калина". (До помочі вам конечні члени "Червоної Калини", тож розгляньтеся і притягніть до співпраці своїх батьків, вуйнів чи нuzинів, які є "калинками").

А К А Л М И К М Х
Т Я П І Н К А Е К
С Н Х С О Р М Л О
У С А Л К О О І Г
П О Н О У К Х Д У
А Б А Н Д Е Р А Т
К Б Ш Ц И К И К И
Р А М З Е С М П К
К Б Х Т Ц А Е І Х
Л А Р Ю Й Т Д Щ А
И О М Л Х О В И Р
М А Я Ф А К І Р Е
К Н К Л О С Д П К
Д К Є Н А Б Ь Х Х

Баба Еліда
Бандера Калмин
Банек Капуста
Босняк Клос
Дуно Клим
Ено Кот

Мак Кера
Марко Когутич
Майлянд Цюмак
Медвідь Факір
Мортин
Мшана

Охрим Рамзес
Пінка Слон
Прищипка Цин

В біднім вертепі, в яслах на сні
Спочив Владика, Цар світу.
Оцеж до Нього спішім всі нині —
Нашого же Він привіту.
Спішім любови теплом зогріти,
Христос родився, славте! (2)

Благослови нас, Дитятко Боже,
Дари нас щастям, любовю.
Хай і пекельна сила не зможе
Нас розділити з Тобою.
Благослови нас, Твої ж ми діти!
Христос родився, славте! (2)

Українська Кредитова Кооператива
"САМОПОМІЧ"
у Філадельфії
4814 N. Broad Street
Philadelphia, PA 19141
Phone: GL5-8770

Приймає оцадності, дає позички

Урядові години:

Понеділок закрито четвер 9-12
Вівторок 9-12 п'ятниця 3-8
Середа 3-8 субота 9-12

Х р о н і к а

ДЕНЬ ПЛАСТУНА НА "ВОВЧІЙ ТРОПІ"

Митрополит в асисті пл. напелянів і почесної сторони.

У юнацькому таборі на "Вовчій Тропі" в Іст Четгем, Н. Й., ми святкували цього року День Пластуна в суботу 18-го і в неділю 19-го липня. Цей День Пластуна був дуже важливий, не лише тому, що ми мали програму й покази для батьків та що до нас приїхали пластуни з табору на "Бобрівці", але й тому, що до нас загостив наш Митрополит Стефан.

Довго перед святом цілий провід нашого табору приготував відповідну програму й таборовики важко працювали та слухали усіх його наказів.

О год. 1:30 в суботу 18 липня Митрополит приїхав до табору. На границі "Вовчої Тропи" чекав на нього

почесний ескорт під проводом друга Тараса Снігури. Привітали його визначні члени пластового проводу та учасники всіх таборів.

Дві години пізніше була програма на великій спортивній площі табору. Почесна стійка привела Митрополита на площу й він придивлявся як юнацтво виводило показовий вправ. В часі показів таборів з "Бобрівки" почав падати сильний дощ. Відтак прекрасні точки вивело наше новацтво, зі співами і танцями.

У суботу вночі дощ ішов далі й все було мокре. Ми мусіли мати т. зв.

Дефіляда юначок в "Дні Пластуна".

"штучну ватру". Вона відбулася у будинку, а ватрою були світла з ліхтариком. Дарма, що була погана погода — ватра відбулася.

В неділю вже о год. 8:45 рано почесна стійка була готова провести Митрополита до таборової наплички. Багато людей було на Службі Божій, а потім ми мали дефіляду та закриття свята. Після того, було до сьомої ввечері дозвілля.

Так переведено День Пластуна на Пластовій Оселі "Вовча Тропа".

пл. уч. Данило Кігічак 5-ий Кур. УПЮ, Ньюарк.

ВЕЧІР "ЮНАКА" Мелборн, Австралія.

В неділю 19-го липня ц. р. юнацтво Мелборнської станиці під керівництвом референтки юнацтва пл. сен. Наталі Гриневич влаштувало "Вечір Юнака" в залі української православної церкви.

Вечір започатковано уривком з пластової присяги Надії Світличної, який відчитала ст. пл. Ірина Дроздовська та інформативним оглядом пластових видань підготовленим ст. пл. Дарією Федевич.

Ст. пл. Марко Павлишин, який перекладав програму, розповів історію пісні "про Марічку", а тоді слідувала

програма у виконанні юнацтва. Учасники вечора самі вибрали й підготували для програми матеріали з "Юнака" та збірки "Округлі Квадрати".

Вірш Р. Завадовича "Молода Січ" — декламувала Наталка Кандибко, оповідання Е. Чайки "У Різдвяний Вечір" — читав Роман Бернин, уривки з поезії І. Франка "З Франкової Крилиці" — Христофор Кандибко, "Пізнаваймо слова" П. Карася — Христя Кметь, "А хто ж як не пластуни" — Галина Кметь, вірші Ліни Костенко "Лист" і "Життя" — Юліяна Кметь, "Вечір Юнака в Торонто" — Петрус

Читають: юнаки Орест Попович і Богдан

Художини.

Свято "Юнака": Читає юначка Тереса Варцаба. Сидять зліва: ст. пл. Дарія Федевич, ст. пл. Оріся Стефин, пл. сен. Наталка Гриневич, юначки: Наталка Кандибно, Валя Юхима.

Цабанюк, жарти з "Юнака" — читали Таня Дроботюк і Ганя Цюріч, снеч вионали — Оленка Савчак, Софонія Венгринович і Валя Юхима, "Врятований гонор" — читала Катя Сліпецька, та "Супер Бабця" — Ліяна Сліпецька, "Скоб на весело" — вионали Орест

Читає юнан Богдан Берник, сидять ст. пл. Д. Федевич і О. Стефин.

Попович та Богдан Художник.

В другій частині вечора відчитали спроби власної творчості: ст. пл. Оріся Стефин та юначки: Катя Сліпецька, Тереса Варцаба, Ліяна Сліпецька, Леся Гімелрайх і Таїса Сліпецька.

Вечір "Юнака" пройшов успішно та

залишив приємне враження. Надіємося, що в майбутньому він стане традиційною імпрезою в календарі діяльності юнацтва станиці Мелборну.

Дохід з добровільних датків, в сумі 45 американських доларів, призначено на пресфонд "Юнака".

Пластове Перо

ЯК БУЛО ВЛІТКУ В ТАБОРІ?

Я обіцяв КПСтаршині, що напишу малу статтю про цьогорічний юнацький табір. Цього року, так як і кожного року, відбувся табір на "Вовчій Тропі". Цей табір був надзвичайним. Він був проваджений молодими та майбутніми хрестоносцями. Комендантом був ст. пл. Ярмо Левицький з Філадельфії. Табір називається "Лицарі сну" — Гу-гу-гу-гу!...

Перед табором наш комендант купив автобуса. Ним ми їздили на наші прогулянки. Тому й ми змогли оглянути довколишні гори в інших штатах. Ми теж поїхали відвідати юнацький табір на Бобрівці, та вчилися багато піонерства. З допомогою булави збудували перешкоди до "Бігу перешкод".

Розвідувачі варили самі собі їжу. Рано вставали, йшли по воду і варили нашу, смажили яйця. Ми чергували шатрами. Головним кухарем був розв. Тарас Кігічак. Без нього ми не мали б що їсти.

На закритті табору всі були щасливі, що мали змогу перебути цей табір. Перше місце виграв пл. уч. Тарас Певний. Він склав 13 пластових вмілостей. Табір закінчився тим, що булава й провід мали розхід і нас всіх залишили на "спочинь". Потім Тарас Кігічак виступив і нас звільнив.

Скоб Пл. розв. Адріян Геврин

Спомин про літо

Цього року я провела свої вакації дуже приємно, цікаво й корисно. Я відбула три табори: тенісовий на "Союзівці", пластовий на "Вовчій Тропі" і кобзарський на православній оселі Всіх Святих в Емлентон, Пенсільвенія.

На тенісовий табір я поїхала відразу в суботу після закінчення школи українознавства. Це був мій перший тенісовий табір і я не знала чого сподіватися. Сноро я побачила, що то не є легко. Ми мусіли багато бігати, робити прорух, а потім були розділені

на групи й мали лекції тенісу. Пан Снилик і пан Савчан дуже добре провадили цей табір і на ньому була суворая дисципліна. Я там пізнала багато нових товаришок-пластунок, які не їздять на "Вовчу Тропу" тільки на інші пластові табори. Ми мали багато цікавого спільного, як ось, наприклад, — порівнювання пластових таборів.

Два дні по тенісовому таборі я поїхала на пластовий табір на "Вовчій Тропі". Я дуже люблю пластові табори і було приємно зустрітися знову з

Прощання юначок з табором.

Маєстро Китастий навчає.

товаришками, яких не бачила цілий рік. Ми назвали наш табір "Дрот є О. К." — це значить "Дрот є Основоположник".

Ми мали дуже добрий провід і наші подруги були дуже милі, товариські та добрі. Ми мали також з юнаками спільні ватри, вечірки і навіть вечери. "День Пластуна" ми відсвяткували дуже вчисто. До нас на Оселю загостив наш новий Митрополит Степан Сулик. Ми всі його гарно ви-

ном. На кінець ми заспівали пісню "Лісових Чортів" "Гей-гу, гей-га". Митрополит виглядав дуже вдоволеним!

У неділю Митрополит відправив Службу Божу і виголосив цікаву проповідь до молоді. Ми ще не оглянулися, як вже мусіли пануватися після табору додому. Ми плакали, але обіцяли собі знова побачитися на другий рік. Це був один з найкращих пластових таборів, на яким я дотепер була.

Вечірні гра на бандурах.

тали разом з Начальним Пластуном пл. сен. Юрієм Старосольським і головою Крайової Пластової Старшини в США пл. сен. Евстахією Гойдиш.

Юнани запросили Митрополита до свого табору на вечерю. Митрополит був також на нашій спільній ватрі. На ватру він прийшов у пластовому однострої із хрестом на грудях. Владика дуже цікаво до нас говорив. Він оповідав історію хреста, що висів у нього на грудях, а потім з гордістю ствердив, що він був перше пластуном, зани став Митрополитом і підкреслив, що він далі є й буде пласту-

ном. На кінець ми заспівали пісню "Лісових Чортів" "Гей-гу, гей-га". Митрополит виглядав дуже вдоволеним! У неділю Митрополит відправив Службу Божу і виголосив цікаву проповідь до молоді. Ми ще не оглянулися, як вже мусіли пануватися після табору додому. Ми плакали, але обіцяли собі знова побачитися на другий рік. Це був один з найкращих пластових таборів, на яким я дотепер була.

На таборі ми були поділені на п'ять груп. Кожна група мала свого інструктора. Лекції відбувалися по сніданку і по полуденку 2-3 години. Тут ми також мали різні цікаві гутірки про

Ми всі вміємо грати в теніс! Ха-ха-ха!

кобзарство або музику. Після вечері ми мали спів при бандурах і я навчилася багато нових пісень.

Нашим головним інструктором був маєстро Григорій Китастий. Хоча він був дуже суворий і вимагаючий, він надавав спеціального чару бандурі своєю любов'ю до цього українського інструменту.

Кожного дня ми мали дві години вільні. Ми грали різні ігри, купалися в чудовій річці Аллегені, або їздили по ній на нанойнах.

Вечорами ми мали вечірні, ватри або фільми. На закінчення табору ми приготували концерт для гостей і батьків.

Я маю багато гарних споминів з літа і знаю, що на який табір я б не поїхала, я все знайду пластове товариство!

пл. уч. Натруся Леонард
Гурток "Лисиці 18-ий Кур. УПЮ-он,
Нью Йорк.

Група учасників табору; зліва —
пл. уч. Натруся Леонард.

Сестр. Мелася Соневицьна, сестр. Наталка Воронна, Рій

Більшість дівчат, що їдуть в табори до проводу й булави як сестрички, вже є після новацького вишколу. А я й Мелася поїхали на "Вовчу Тропу" як т. зв. "під-сестрички". Дістали ме перше гніздо, а це були наймолодші новачки. Нашою гніздовою була ст. пл. Таня Поритно, яка нам багато помагала. Новачок в нашому рої було одинадцять (з них дві, що не вміли по-українському). Табір ми назвали "На крилах дрімоти", наше гніздо називалося: "Сонний світанок", а рій

наш "Пухнесенькі хмаринки". Найлегше нам було скласти обряд для роя і збудувати тотем.

Криівку для роя шукали ми три дні. Новачки були захоплені, що ця криівка є наша і ніхто не має знати, де вона є, лише ми. І так знайшли ми криівку в такому місці, що я певна — ніхто тої криівки ще не вживав. Новачкам найкраще подобалося прикрашування криівки і вони з великою радістю це робили.

ТРИДЕННА ПРОГУЛЯНКА

Цього року я поїхала в табір, який відбувся у Вінніпегу. Табір тривав два тижні від 18 липня до 1 серпня. Під час таборування ми мали 3-денну прогулянку на роверах. В суботу, 25 липня нас збудили о 7-й годині, щоб ми мали час спакувати потрібний виряд: мішок до снання, матрац, однострій, тепле убрання, сорочинку і штанці. Ми все це спакували до плястикового мішка на сміття, віднесли до авто й воно завезло наші речі до містечка Город. По сніданку ми виїхали роверами з табору. Їхали довго, змучилися, але нарешті з'явився перед нами Город. Поставили ровери й чимшведше взялися до їжі. Ми їздою стратили багато енергії. Зївши нанакки, пішли оглядати місце, де ми мали спати. Речі наші занесли до церковної залі, в якій ми мали спати. Потім прийшли до нас юнаки й ми разом зїли підвечірок. По підвечірку ми поїхали автобусом до оселі Ольга. По дорозі побачили околицю. В Ользі наша комендант дала нам змогу піти до крамниці. Всі учасники побігли нану-

пити ласощів, бо вже цілий тиждень ми не бачили й не їли "їжі-барахла" (джанн фуду). Потім ніхто не хотів їсти вечері, бо всім боліли шлунки.

По вечері ми були на концерті, що його нам улаштували люди з Ольги і околиць. Концерт був цікавий і всім сподобався. Всі щось сподобали з того концерту. Після концерту була забава. В автобусі назад до Города всі спали. Другого дня ніхто не хотів вставати, але мусіли. Ми зїли сніданок і спакувалися. Були в церкві на Богослуженні, а потім співали. По обіді вирушили в дорогу. Дорога була страшна — стрімкими горами спиналися на гору. Найбільше нам сподобалося зїжджати вниз — їхали скоро й думали, що вмеремо. Але прибули всі щасливо до Сенді Лейк.

Цього разу ми ночували в одному будинку разом з хлопцями, дівчата на першому поверсі, а юнаки внизу. Там ми мали модерні лазнички. Всі користали з них й помили голови. По вечері пішли оглядати містечко. Де-хто телефонував, інші дуріли. Тут ми

Маснарада в таборі новачок, сестрички в костюмах. Зліва: Таня Оберишин (королева), Роксана Гнатейко (індіанка), Таня Поритно (вітер), Мелася Соневицьна (танцюристка).

Назагал наші новачки, хоча були наймолодші, то думаю, що найкраще провели час на таборі. Все чекали вони на той час, коли могли йти купатися і тяжко було нам казати маленькій новачці в зимний день: "Таню, нині купелі не буде, бо зазимно"!

Цей табір мене багато навчив про дітей. Будучи опісля й на вишколі думаю, що я тепер готова провадити рій новачок.

пл. розв. Наталка Воронна
44-ий Кур. УПЮ-ок Ньюарк.

побачили три українські фільми. Вони були цікаві й усім сподобалися. Другого дня ми були раді, що їдемо до табору назад. В дорозі ми зїли обід і заїхали щасливо до табору. Всі були змучені, але веселі. Нам сподобалася ця мандрівка й ми будемо напевно її згадувати.

Пл. уч. Тереса Рибан (14 р.)
Гурток "Тюлені", VIII Курінь УПЮ-ок
кн. Романової, Монтреал, Квебек.

НОВА РІЗДВЯНА ПЛАТІВНА

З гарною кольоровою обкладинкою та описом українського Різдва. Її можна набути в українських крамницях, а також можна замовляти, посилаючи чек чи грошовий переказ на суму 8.98 дол. за платівку-тейп і кошти пересилки на адресу:

YEVSHAN RECORDS
3207 Beaubien St. E.
Montreal, Quebec, Canada
H1Y 1H6

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "ЮНАКА",

ЯКІ ВПЛИНУЛИ ДО 21 ЖОВТНЯ 1981 Р.

Австралія	
Пластова Станиця в Мелборні (дивись окреме повідомлення)	\$45.00
США	
Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки)	\$418.00
Канада	
Замість квітів на могили (дивись посмертні згадки)	\$25.00
Разом:	\$488.00
На фонд пластових видань	\$1,530.00
Разом зібрано датків на суму:	\$2,018.00

НА ПЕРЕДПЛАТУ "ЮНАКА"

На передплату "Юнака" для неможливого юнака або юначки з Полудневої Америки склала Крайова Пластова Старшина в США 20 дол., як неприйнятий зворот коштів, зв'язаних з участі у панелі молоді ст. пл. гетьм. скоба Всеволода Онишкевича.

Другові Всеволодові дякуємо за його пластову поста-ву і зрозуміння потреб почитности "Юнака"!

Замість квітів на свіжу могилу
св. п.

пл. сен. д-ра мед. МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА

склали на пресовий фонд "Юнака" 30 дол.

Марія і Богдан Манарушні
Бруклін, Н. Й.

Замість квітів на могилу
св. п.

пл. сен. МИКОЛИ КУЗЬМОВИЧА
склала на пресовий фонд "Юнака" 25 дол.

пл. сен. Ірина Чайнівська
Клифтон, США

Замість вквіт на свіжу могилу

св. п.

пл. сен. ТЕОДОРА ЛЮДКЕВИЧА

складаємо 25 дол. на Пресфонд "Юнака"
Марія, Христина і Зоряна Гафтинович

Замість квітів на могилу

св. п.

пл. сен. д-ра ОСИПА ЕРМІЛЯ БОЙЧУКА

склали датки

на пресовий фонд "Юнака":

\$50.00 — д-р Марія і Роман Балтаровичі,

\$20.00 — Михайло Витягловський.

на пластові видання:

\$50.00 — Євген і Фалина Кульчицькі;

\$40.00 — Остап і Нуся Мацілінські;

по \$25.00 — Любомир і Наталія Гевки, Остап і Марта Квіт-ковські, Тарас Ногут, Ігор і Стефанія Король, Роман і Мирослава Стефанюки, Богдан Ухач, Стефан і Со-фія Щуровські, Юрій і Ореста Яримовичі;

по \$20.00 — Богдан і Віра Андрушків, Ірина Грушкевич, Іванна Кучер, Богдан і Наталія Петріни, Марія Ці-сарук;

по \$15.00 — Ярослав і Ольга Дуні, Василь і Ліда Колод-чини, Микола і Надія Лавріни, Олександр і Зиновія Серафими;

по \$10.00 — Василь і Евдокія Барничі, Віра і Петро Гна-тюки, Михайло і Люба Гречні, д-р Іван і Слава Жу-новські, Ігор і М. Квітна Іваницькі, Оксана К. Кайзер, Роман і Анна Начмарі, Ольга Кузів, Володимир і Ксеня Кучери, Богдан і Марія Лісовські, Богдан і Ірина Лончини, Іван Лотоцький, Роман і Уляна Ма-зяки, Михайло і Стефанія Оглабяни, Дарія Пісець-на, Анатоль і Ольга Ромахи, Лідія Савка, Союз Укра-їнок Америки, Відділ ч. 96 в Дітройті, Володимир і Ліда Томини, Євген і Марія Турянські;

по \$5.00 — Ростислав Байко, Святослав і Лідія Добро-вольські, Стефанія Лазечна, Михайло і Валентина Мушинські, Марія і Петро Семеґени, Василь Чер-ненко, (одна пожертва без прізвища).

Зібрано: ам. дол. 755.00

з виміни на кан. валюту: \$138.00

Син Покійного — Юрій Бойчук переслав

до Пластового Видавництва в кан. дол.

\$893.49

З листи, яку переслав пл. сен. А. Слюсарчук (ам)

\$510.00

одержано за виміну

96.51

разом (кан.): **\$1,500.00**

Замість квітів на могилу

св. п.

ОЛЕКСАНДРИ КУСЯКИ (Парма, Огайо)

Четвертий Курінь УСП-ок "Ті, що греблі рвуть"
пересилає 15 дол. на пресфонд "Юнака".

Замість квітів на свіжу могилу

св. п.

ОСИПА Е. БОЙЧУКА

і в першу річницю смерті Його Дружини

св. п.

ДАРІЇ БОЙЧУК

Їх земляки зі Станиславова, замешкалі тепер у Дітроїті і онолиці склали 485 дол. на Фонд Пластових Видань:

по 25 дол.: М. і Нокорудзи, Я. і Г. Крупяки, М. і Лепкі, А. і З. Слюсарчуки, В. і Т. Юзвяки;

по 20 дол.: В. і Є. Барничі, С. і Г. Білі, С. і Є. Климишини, І. і С. Королі, М. і Н. Кунинські, О. Кузів, П. і О. Рогатинські, С. і М. Слюсарчуки;

по 15 дол.: В. і С. Щерби;

по 10 дол.: Б. і М. Гарасевичі, Р. і В. Гординські, В. і О. Гринькові, М. і Л. Гречні, В. і О. Захарії, С. і М. Зубалі, О. і М. Кальби, А. і З. Камінські, М. і О. Климишини, Р. і А. Крохмалюки, Ю. і О. Крохмалюк-Тиси, Е. і Ф. Кульчицькі, Е. і А. Лятишевські, Я. і О. Никифоряки, І. і О. Ростновичі, М. і О. Сявавки, М. і В. Томині, Б. Ухач.

5 дол.: А. Наконечна.

Культурно-Громадський Клуб в Дітроїті склав 25 дол.

Разом зібрано: \$510.00

Пластова Станиця і Пластприят в Йонкерсі, Н. Й., з невимовним жалем повідомляють усе пластуство, що дня 14 вересня 1981 р. відійшов від нас на вічну ватру

пл. сен. дов. МИХАЙЛО ГУЗДУВАТИЙ.

Залишив по собі глибокий сум і жаль, не тільки серед пластунів, але і серед Йонкерської громади.

Цим шляхом Пласт і Пластприят в Йонкерсі складають щирі співчуття Його Дружині — Ярославі і ДВОМ ДОЧКАМ — пластунам Андрійці і Оксані.

За провід Пластової Станиці в Йонкерсі:

пл. сен. Я. Моцюн — станичний, пл. сен. С. Мороз

Замість квітів на свіжу могилу Покійного склали на пресовий фонд "Юнака":

\$50.00 — Пластова Станиця і Пластприят,

\$40.00 — Родина Карачевських,

по \$20.00 — Марія і Роман Борковські, Ірина і Ярослав Моцюки;

по \$10.00 — Іванна і Роман Бобяни, Тарас Борковський, О. і Б. Винники, І. і П. Ганкевичі, Петро Кулинич, М. і О. Крумшини, Стефанія і Роман Морози, Оля і д-р Ю. Руденські, Люба і д-р О. Сохани;

по \$5.00 — І. Іванчишин, В. і М. Івасютини, С. Осадца, М. і Я. Січинські, Зірка Сохан, Микола Стасів;

\$3.00 — Корнило Бабян.

Разом зібрано: \$253.00

Замість квітів на могилу

св. п.

ОЛЬГИ СРІБНЯК

склав пожертву 25 дол. Андрій Ільницький, Калгарі, Канада, на руки Сина — Петра Срібняна, який переслав ці гроші на пресовий фонд "Юнака".

Відзначаючи тринадцяті сумні роковини смерті
нашої незабутньої Дружини і Мами

св. п.

ОЛЬГИ З МАРЧУКІВ ЦЮК

пересилаємо дальших 120 дол. на створений нами фонд, відсотки з якого призначені на постійні дарункові передплати журналу "Юнака" для неможливого юнацтва.

Ярослав — чоловік, Олег — син
Філадельфія, США

НА ПРЕСФОНД "ЮНАКА"

Як дохід із першого вечора "Юнака" влаштованого в Австралії Пластою Станицею в Мелборні, організатори переслали на Пресфонд "Юнака" 45 дол.

Щиро дякуємо пластунам з Мелборну та бажаємо дальших так успішних імпрез для пропаганди нашого журналу!

Як неприйнятну заплату на пості коменданта табору УПН-ів на "Новому Сонолі" літом 1981 р. пл. сен. Ярослав Пришляк, як і попередніми роками, склав 100 дол. на пресфонд "Юнака" і "Готуйсь", а 100 дол. на розбудову Пластової Оселі "Новий Сокіл".

Братчикові Славкові, вірному другові пластової виховної преси, щиро дякуємо за його гідний наслідування приклад!

Ваші заощадження складайте, а позички на всякі потреби беріть у фінансовій установі, що їй на ім'я:

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА "САМОПОМІЧ" У ДІТРОЙТІ

ТРИ БЮРА ДЛЯ ВАШИХ ПОСЛУГ

НА ЗАХОДІ МІСТА

7346 Michigan Avenue

At Tarnow

Detriot, Michigan 48210

Tel.: 841-2390

У ВОРРЕНІ

28792 Royan Road

Warren, Michigan 48092

In The King Plaza Just South of 12 Mile Rd.

Tel.: 573-7074

ГОЛОВНЕ БЮРО

11838 Jos. Campau Avenue

Hamtramck, Michigan 48212

Tel.: 891-4100

Щадіть — Позичайте — Обезпечуйтесь.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАТУНИ І ПЛАСТУНКИ!

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстаршій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Спілка

297 College St. — Toronto 2B, Ont.
Tel.: 922-1402

Пластун Ти, юнак?

ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!

Щадити щоденно учись!

Як будеш студент,
Той доляр, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

- ЗА ОЩАДНОСТЕВІ ВКЛАДИ
ПЛАТИМО 6%
- ЦЕРТИФІКАТИ ЗАРОБЛЯТЬ
ВІД 6 1/2 до 9%

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Tel.: HU 9-0520
Chicago, Ill., 60622, U.S.A.

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ
та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ
власниками якої є

Ірина і Роман Вжесневські

THE FUTURE BAKERY

735 Queen St. West, Toronto 2-B, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Праця і ощадність забезпечать
Вашу майбутність!

Пластуни і Пластунки,
учні свято-миколаївських шкіл,
складайте свої ощадності у

СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКИЙ КРЕДИТОВІЙ СПІЛЦІ.

Спільна приміщується в будинку
Вашої школи і є відкрита від
год. 10 до 1 по полудні.

4 Bellwoods Ave., Tel.: 366-4529
Toronto, Ont. M6J 2P4

„ПОСТІПНИК ЗВ'ЯЗКОВОГО“

можна набути

- в Канаді: у Адміністрації
„Юнака“:

„Yunak“ — Magazine,
2150 Bloor St. W.

Toronto, Ont. M6S 4V7 Canada

ЦІНА — \$9.00

**Друкарня
КИЇВ**

виконує
всю
друкарську
роботу.

Друкуємо

- книжки
- часописи
- летючки
- афіші
- весільні
запрошення
- фірмові
друки

KIEV PRINTERS LTD. — Phone: 537-5572

2466 DUNDAS St. West, TORONTO, ONT. M6P 1W9

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і
ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

POSTAGE PAID AT TORONTO, CANADA

If not delivered please return to:

YUNAK Magazine

2199 Bloor St. W. Toronto, Ont. M6S 1N2, Canada

RETURN POSTAGE GUARANTEED

Ціна \$1.50

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВІНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

“... виховання — це надавання думкам і почуванням якогось напрямку”, — каже Олександр Тисовський-Дрот. Пластова преса саме й сприяє виконанню цього завдання.

БОРСУК

ЇЖАК

Читайте ж і **СВОЄЧАСНО** передплатуйте свої журнали!

КАЖАН

БОБЕР

ГОТУЙСЬ — журнал новачок і новин та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й загалу української молоді;

САЙГАК

ЛИС

**КРАМНИЦЯ
ПЛАСТОВОГО ПОСТАЧАННЯ Пл. СТАНИЦІ ТОРОНТО**

Має на складі

**ОДНОСТРОЇ ДЛЯ ЧЛЕНІВ УСІХ ПЛАСТОВИХ УЛАДІВ
ХУСТКИ, ПОЯСИ, ВСІ ВІДЗНАКИ Пл. ПРОБ,
ЛЕЛІЙКИ, СВИСТКИ, КОМПАСИ, БЕРЕТКИ,
Пл. ПІДРУЧНИКИ**

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

2199 Bloor St. West M6S 1N2
Пл. станицям при замовленні відзнак на суму
понад \$25. — даємо 10% знижку.

**Нове на полицях: гаптовані відзнаки вмілостей для УПН
відзнаки: подані на обкладинці, ціна по \$2.50, інші — \$3.00.**

ВЕДМІДЬ

ВОВК

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ОЛЕНЬ